

fig paa et fuldkommen rigtigt og loyalt Standpunkt, idet den i det Væsentlige har holdt paa denne Bane. Jeg troer ogsaa, at det er ganske nødvendigt, at man ikke omstøder det Bestaaende, men at man derimod søger at faae det Bestaaende gennemført paa en saa hensigtsmæssig og god Maade, som det lader sig gjøre med Hensyn til den hele omfattende Plan.

Da nu Regjeringen, saaledes som Loven i det Hele taget foreligger, har udtalt sig for Bibeholdelsen af denne Bane, vil det sees, at der i Overensstemmelse med de Anskuelser, jeg her har tilladt mig at udvilde, fraregnet den hele finansielle Side af Sagen, ikke eksisterer nogen principiel Enighed i de Anskuelser, som jeg anseer for at være rigtige. Jeg er enig med Regjeringen i, at et af de første Skridt, vi bør gjøre, det er, at forene Syen med en Bane, saaledes at der deraf kan udkomme noget Heelt, saaledes at den ene Landsdeel kan stee ligelig Med efter den anden, og at der mulig derved kan tilveiebringes en Institution, der er saa omfattende og vigtig for Fædrelandet. Men, ligesom jeg altsaa i det Hele taget, saaledes som Loven foreligger, ikke kan andet end anerkjende det Udloft for godt, som Regjeringen har forelagt, for tilfredsstillende i det Hele taget, saaledes er der dog baade med Hensyn til det Finansielle, som med Hensyn til Sagens Gjennemførelse i det Enkelte, Meget, som jeg naturligviis paa det nærværende Standpunkt af Sagen ikke kan eller vil have nogen Mening om. Jeg tillader mig derfor her at slutte saaledes som jeg begyndte, idet jeg haaber, at det ærede Thing vil tage denne Sag under en moden Overveielse og, naar saa en klarere Oversigt foreligger, tage den Beslutning, det anseer for rigtig til Statens sande Gavn. Jeg skal kun bemærke, at det ved disse Udtalelser ingenlunde har været min Hensigt at reise nogen Discussion paa dette Standpunkt af Sagen, jeg troer at en saadan Discussion, forinden udførlige Oplysninger foreligge, og forinden den ærede Minister selv har udtalt sig

over Sagen, slet ikke vil være paa sin Plads; men jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at jeg, saaledes som jeg betragter Sagen, kun har villet udtale mig, fordi man ikke af min senere mulige Fremtræden skulde udbringe nogen anden Slutning, der ikke virkelig laae i mine Tanker. Med disse Ord tillader jeg mig at bede om Thingets Overbærenhed, fordi jeg ved denne Sag maaskee har opholdt det noget længere end nødvendigt, men jeg har troet, at en saadan Oversigt, om jeg tør kalde det saa, over de Principer, man burde gjøre gjældende ved Indførelsen af et almindeligt Jernbanesystem, ikke vilde være uden Nytte, men vilde bidrage Noget til, at Thinget kunde sættes paa et rigtigt Standpunkt i denne Sag, samt faae de Anskuelser, man har havt om Jernbanevæsenet, noget klarede.

Schovelin: Jeg skal for min Deel bestræbe mig for at fatte mig saa kort som muligt. Det foreliggende Lovudkast omhandler deels Spørgsmaalet om Jernbanens Vælgelighed, deels Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa Statskassen kan komme et saadant Anlæg tilhjælp, og deels Spørgsmaalet om Forandring af den Contract, der i October Maaned f. A. er affluttet om et Jernbaneanlæg i Sjælland. Hvad nu for det Første Linierne angaaer, da er det min Mening, at man som Hovedlinier, som de vigtigste Linier, som dem, der først og fremmest blive at anlægge, maae betragte dem, der forbinde Provindeerne med Rigets Hovedstad; dertil regner jeg altsaa for det Første den sjællandske Jernbane samt dennes Forlængelse gennem de andre Provindeer, og tage vi hele Monarchiet med, ville vi altsaa, foruden den sjællandske Jernbane, som Hovedbaner faae Banerne fra Kiel til Altona, fra Flensborg til det sydvestlige Slesvig, Banen gennem Syen, dennes Fortsættelse tværtigennem det sydlige Sjælland til Vesterhavet og endelig en Bane fra Aarhus til det nordvestlige Sjælland. Disse Baner anseer jeg for de vigtigste og for dem, der først maae anlægges.